

ПОДНОШЕЊЕ МОЛБЕ ЗА УСЛОВНИ ОТПУСТ

Поступак за пуштање осуђеног на условни отпуст са издржавања казне затвора, може се покренути не само подношењем молбе осуђеног, како је то предвиђено одредбама из члана 522. став 1. ЗКП, већ и подношењем молбе браниоца осуђеног, собзиром да је одредбама из члана 76. ЗКП, бранилац овлашћен да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Из образложења:

По налажењу Апелационог суда у Београду, основано се жалбом браниоца осуђеног оспорава правилност побијаног решења.

Наиме, чланом 76. ЗКП-а, ставом 1. прописано је да је бранилац овлашћен да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, док је ставом 2. прописано да права и дужности браниоцу престају када му окривљени опозове пуномоћје, односно када буде разрешен.

Дакле, имајући у виду да је увидом у списе предмета утврђено да осуђени свом браниоцу није опозвао пуномоћје, бранилац је сходно напред наведеној законској одредби овлашћен да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, па је сходно напред наведеном овлашћен и да у корист осуђеног поднесе молбу за пуштање на условни отпуст. Стога се, по налажењу Апелационог суда у Београду, не може прихватити став првостепеног суда да је молба браниоца осуђеног за пуштање на условни отпуст, поднета од стране неовлашћеног лица.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж2 1198/11 од 13. априла 2011. и решење Првог основног суда у Београду К. 1059/11)

*Аутор сентенце: Небојша Павловић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*